

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 14. март 2013. године

Предмет бр. 02/10

Шехиде МАЛОКУ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 14. марта 2013. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуту жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 6. фебруара 2010. године и уписана је 8. фебруара 2010. године.
2. Између 9. и 18. априла 2010, и 15. априла 2011. године, Комисија је добила додатну документацију од жалиоца.
3. Дана 24. августа 2011. године, Комисија је затражила додатне информације од Врховног суда у Приштини. Дана 5. октобра 2011. године, Комисија је примила тражене информације.
4. Дана 20. новембра 2012. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на

прихватљивост предмета. Дана 12. фебруара 2013. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Дана 18. маја 2000. године, жалилац, која је била у шестом месецу близаначке трудноће, примљена је у болницу у Приштини са различитим симптомима везаним за њено стање.
6. Дана 6. јуна 2000, трудноћа је прекинута по савету њених лекара. Током хируршке интервенције, тим лекара који је вршио хируршки захват установио је да жалиочево здравствено стање захтева стерилизацију, како јој живот не би био угрожен будућим трудноћама. Стерилизација је обављена без жалиочевог пристанка.
7. Жалилац наводи да она није била обавештена о стерилизацији и да је сазнала за то тек 4. јула 2001. године током лекарске контроле на клиници у Ђаковици.
8. Према наводима жалиоца, дана 16. априла 2002. године, она је поднела кривичну пријаву против четири члана хируршког тима, укључујући Др Б.К. Против истог је накнадно покренута кривична истрага.
9. Дана 15. септембра 2005. године, два лекара су оптужена од стране Окружног јавног тужилаштва (ОЈТ) у Приштини због неодговорног медицинског лечења, на основу члана 219 Привременог кривичног закона Косова (ПКЗК), проглашеног на основу Уредбе УНМИК-а бр. 2003/25 од 6. јула 2003. о Привременом кривичном закону Косова.
10. У периоду између фебруара 2006. и јануара 2007. године, Окружни суд у Приштини спровео је суђење у вези са овом оптужбом. Дана 19. маја 2008. године, Суд је изрекао своју пресуду, датирану на 14. мај 2008. Суд је оптужене ослободио оптужбе због недостатка доказа.
11. Дана 3. јула 2008. године, ОЈТ у Приштини уложио је жалбу на ову пресуду Врховном суду. Након ове жалбе уследила је жалба коју је жалилац уложила 11. јула 2008.
12. Дана 27. јануара 2009, Врховни суд је одбацио обе жалбе. Жалба ОЈТ-а је проглашена неприхватљивом по основу тога што није најављена у оквиру правног рока од 8 дана од обавештења о пресуди, у складу са чланом 400 Привременог закона о кривичном поступку Косова (ПЗКПК), који је проглашен Уредбом УНМИК-а бр. 2003/26 од 6. јула 2003. о Привременом закону о кривичном поступку Косова. Жалба коју је уложила жалилац проглашена је неприхватљивом по основу тога што предмет жалбе не спада у категорију престапа поводом којих је, према члану 399(3) ПЗКПК, оштећеној страни дозвољено да се жали.
13. Дана 23. марта 2009. године, жалилац је поднела захтев Врховном суду за ревизију пресуде донете од стране истог. Комисија није упозната са исходом овог захтева.
14. Истог дана, жалилац је поднела кривичну пријаву због злоупотребе службеног положаја или ауторитета, на основу члана 339 ПКЗК, коју је наводно починио бивши јавни тужилац који се бавио случајем пред Окружни судом и уложио жалбу код

Врховног суда. Пријава је достављена Главном јавном тужиоцу Косова и Јавном тужиоцу у Приштини. Према наводу жалиоца, бивши тужилац није обавио своју дужност тиме што није најавио своју жалбу у оквиру временског рока или, као другу могућност, није објавио да се одрекао кривичног гоњења у жалбеној фази поступка, на основу чега би жалба жалиоца била прихватљива. Комисија није упозната са исходом ове пријаве.

15. Истог дана, жалилац је поднела захтев Окружном суду у Приштини да поново покрене поступак против два лекара, као и захтев да се врати на пређашње стање и да јој дозволи да настави са гоњењем од тренутка када се јавни тужилац наводно повукао из поступка гоњења. Дана 16. априла 2009. године, Окружни суд је прогласио неоснованим захтев за поновним покретањем кривичног поступка а захтев за наставком гоњења неприхватљивим. Дана 5. маја 2009. године, жалилац је уложила жалбу на ову пресуду код Врховног суда. Дана 13. јула 2009, Врховни суд је подржао одлуку Окружног суда, датирану на 16. април 2009, и прогласио жалиочеву жалбу неоснованом, сходно члану 434(3) ПЗКПК.
16. Дана 30. марта 2009. године, жалилац је послала жалбу поводом обраде предмета Председнику Скупштине судија Мисије владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) и Главном тужиоцу ЕУЛЕКС-а. Комисија није упозната са било каквом реакцијом на ову жалбу.

III. ЖАЛБА

17. Жалилац тврди да је, због пропуста јавног тужиоца да најави своју жалбу у року и због накнадних одлука Врховног суда (по њеној жалби на пресуду којом се окривљени ослобађају оптужбе) и Окружног суда у Приштини (по њеном захтеву за поновно покретање кривичног поступка), њој ускраћено право као оштећеној страни да сама предузме гоњења, како је загарантовано ПЗКПК-ом.
18. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на повреду права на приступ суду, загарантованог чланом 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

19. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
20. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а Мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову.
21. У својим примедбама, СПГС тврди да жалба може да се одбаци као последица тога што до коначне одлуке Врховног суда није дошло до 27. јануара 2009. Због овога

предмет лежи ван оквира правне надлежности Комисије, пошто се жалбени поступак завршио након окончања одговорности УНМИК-а у погледу правосудних питања (видети горе у тексту).

22. У погледу кривичног поступка, Комисија примећује да се након 9. децембра 2008. УНМИК у принципу више не може сматрати одговорним за поступке и пропусте који се могу приписати косовским властима (видети § 20 горе у тексту).
23. Комисија не изражава ни најмању сумњу у то да су претрпљени догађаји нанели дубоку патњу жалиоцу. Међутим, пошто завршни процес жалбе није окончан до 16. априла 2009, Комисија закључује да УНМИК више није спроводио извршну власт над правосудним системом на Косову и да није имао одговорност за било какве повреде људских права које су наводно почињене од тада (видети Саветодавна комисија за људска права, *Сефа*, бр. 9/10, одлука од 26. новембра 2011, § 9).
24. Из овог разлога, Комисија је мишљења да је жалба ван њене надлежности *ratione personae* и да се стога мора прогласити неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући